

Sygn. akt: III U 492/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2015 r. w O.

sprawy z odwołania W. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę socjalną

na skutek odwołania W. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 12.06.2015r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.06.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił W. N. prawa do renty socjalnej.

W. N. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Stwierdził, że spełnia warunki do wypłaty renty socjalnej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 01.06.2015r. W. N. nie został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. N. urodził się dnia (...)

Decyzją z dnia 01.10.2003r. ZUS przyznał W. N. prawo do renty socjalnej do dnia 31.03.2005r. na podstawie orzeczenia (...) do Spraw Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w O. z dnia 29.03.2000r., zgodnie z którym W. N. został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (k. 8 a.r.).

Gdy W. N. ubiegał się o przyznanie mu prawa do renty socjalnej na dalszy okres – decyzjami z dnia 11.04.2005r. i z dnia 10.06.2005r. ZUS odmówił mu prawa do tej renty. W. N. odwołał się od decyzji z dnia 10.06.2005r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie IIIU 690/05 oddalił jego odwołanie (k.42 a.r.).

W dniu 31.03.2015r. W. N. ponownie złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty socjalnej. Wobec powyższego został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w swym orzeczeniu z dnia 07.05.2015r. nie uznał W. N. za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Wobec sprzeciwu wniesionego przez W. N., został on skierowany na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 01.06.2015r. zajęła analogiczne stanowisko.

W oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią **art. 4 ust. 1** ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (tekst jedn. Dz.U. z 2013, poz.982 z późn. zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18-tego roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast **art.12 ust. 1-3** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 748 ze zm.), który stanowi, iż jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym **całkowicie niezdolną do pracy** jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy uzależnione było zatem od ustalenia czy W. N. jest całkowicie niezdolny do pracy oraz czy niezdolność ta powstała z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresach wskazanych w art.4 w/w ustawy.

W tym celu Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu psychiatrii, neurologii i ortopedii. Po przeprowadzonym badaniu odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą jego stanu zdrowia biegli rozpoznali u odwołującego: zespół psychoorganiczny na tle miażdżycowym z wtórnym obniżeniem funkcjonowania intelektualnego z obniżonym wyjściowo poziomem funkcjonowania intelektualnego, łagodne zaburzenia funkcji poznawczych, miażdżycowe niedokrwienie kończyn dolnych, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w wywiadzie bez upośledzenia funkcji ruchu. Zdaniem biegłych występujące u odwołującego schorzenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie częściową (k. 15-18).

Z uzasadnienia tej opinii wynika, że pogorszenie funkcjonowania intelektualnego odwołującego pojawiło się w ostatnich latach i jest związane z wiekiem oraz wynika z nałożenia się wtórnych zmian miażdżycowych w OUN. Osiąga ono poziom łagodnych zaburzeń funkcji poznawczych, nie spełnia zaś kryteriów do rozpoznania otępienia. Ruchy bierne i czynne są w stawach zachowane stosownie do wieku. Biegli nie stwierdzili upośledzenia u odwołującego narządu ruchu. Biegli wskazali także, że W. N. jest jedynie częściowo niezdolny do pracy zarobkowej.

Zdaniem Sądu opinia wydana przez biegłych sądowych w niniejszej sprawie uwzględnia całokształt okoliczności związanych ze stanem zdrowia odwołującego i dlatego uznać należy ją za miarodajną do oceny jego zdolności do pracy. Biegli, aby wydać opinię - nie tylko przeprowadzili badanie odwołującego, ale przede wszystkim mieli na uwadze dokumentację lekarską dotyczącą odwołującego.

W. N. ma 64 lata. Wprawdzie urodził się z deficytem intelektualnym, jednak nie powoduje on całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie częściową. Odwołujący ma dorobek zawodowy, gdyż przez 13 lat pracował jako pomocnik murarza, a następnie pracował dorywczo na budowach. Na rozprawie z dnia 15.10.2015r. oświadczył, że aktualnie największe dolegliwości odczuwa w związku z kręgosłupem i bólem nóg. Zatem nie są to dolegliwości, które swe źródło mają w okresie wskazanym w art.4 w/w ustawy.

Także okoliczność, że w latach 2003-2005 odwołujący miał przyznane prawo do renty socjalnej nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w tej sprawie, skoro aktualnie odwołujący nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Na marginesie podnieść jedynie należy, że W. N. otrzymał prawo do renty socjalnej od dnia 01.10.2003r., czyli od dnia wejścia w życie ustawy o rencie socjalnej. Zgodnie z art.26 w/w ustawy - orzeczenia o stopniu niepełnosprawności wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i uprawniające do renty socjalnej na podstawie ustawy o pomocy społecznej stanowią podstawę do przyznania renty socjalnej na podstawie niniejszej ustawy przez okres, na który zostały wydane. Odwołujący na tej właśnie podstawie otrzymał wówczas prawo do renty socjalnej, gdyż orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 29.03.2000r. został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 31.03.2005r. Dlatego na taki okres przyznano mu rentę socjalną. Po zakończeniu okresu, na który była przyznana renta socjalna, odwołujący mógł ją uzyskać na dalszy okres jedynie wówczas, gdyby spełnił warunki z art.4 w/w ustawy. Jak wykazało jednak postępowanie toczące się przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce w sprawie IIIU 690/04 – przesłanek tych nie spełnił.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, działając na zasadzie **art.477¹⁴§1 kpc** oddalił odwołanie.